

EL FLUVIOL

Periòdic ab ninots

XIULARÀ UN COP CADA VEGADA

Preu: 10 cèntims

No s'estableix el cambi
no més ab la premsa estrangera

Redacció y Administració:

Imprempta Aizamora, Clivillers, 16
aont deurà dirigir-se lacorrespondencia

Nº 1099.

COSES DEL TEMPS

Després d'uns quants entrebancs, ja tenim Cos d'Adjunts, ab els seus estatuts y la seva corresponent Junta, composta de quatre reputats senyors y un no menos reputat, però menor d'edat; tothom els coneix per lo que valen: catalanistes acèrrims, entesos en matèries nacionalistes, cervell despert y caps, encara que no molt grossos, pro que al FLUVIOL li consta que hi sobra matèria pera desempenyar y portar a cap, tal com correspón, el Certámen d'enguany, no dubtant que serà un dels més importants de Catalunya. Al menor d'edat per bon xicot el tenim; no més falta que tingui més acert que'ls seus abans-passats en matèries nacionalistes. Si es així, EL FLUVIOL pregarà per ell y pels seus.

No serà per demés que EL FLUVIOL fassi una petita observació a la Junta de dit Cos, esperant de la seva reconeguda reputació, dels seus nobles sentiments y de la formalitat que caracteriza als dignes senyors que la componen, que obrarán en conseqüència respecte als que firmaren la sollicitud aquella, presentada a l'Ajuntament, donant per morta l'«Agrupació Catalanista» y al mateix temps insultant al Cos d'Adjunts en el temps de sa organització. Si els subjectes firmants de dita sollicitud s'haguessin retirat a casa llur a fer *ioies* a la mainada—única cosa que'ls caracteriza,—EL FLUVIOL donaria per acabada aquesta tasca, però com que dona la coincidència que quasi tots figuren en la llista de socis de dit Cos, EL FLUVIOL no té menos que fer les observacions necessaries, pera que la Junta sápigam'ls pensaments de la majoria dels que componen dita associació, o sinó que procedeixi a la votació general y té l'assumpte resolt sense cap classe de compromís per part de la mateixa.

Esperém que, si no es així, la Junta obrará sense por, ni més ni menos y ab la mateixa imparcialitat que obrá'l jurat en el procés Rull.

Dels noms de dits senyors no'n podém donar nota, però de totes maneres ne donarém les ressenyes, perquè no fos cas que s'interpretessin malament.

1.^r Un poeta, ex metge de regiment, conseqüent del de les húngares, ex cerámic, ex licoraire, cómic a tongades, experiència caracterisada, ex guerrer, president de lletres, ciències y arts, etcètera, etcètera.

2.ra Un altre poeta, cap pelat y arrodonit, blanc de pèl de dalt a baix, acèrrim de la *gota boja*, proeurador per conveniències, banquer sense pretençons, ex arcalde de R. O., etcètera, etcètera.

3.^r Un relloger ros y barbut, sab tocar el violón,

fa de mestre de piano y de director de música clàsica, ex confiter, maniós com sempre, catalanista a l'antiga, aimant de premis y llorers, gran devot de la Mare de Deu de la Llet, etcètera, etcètera.

4.^t Un mató calent, nacionalista de fresc, fabrica sants y diables, de mirada conciensuda y enginyosa, camina molt a la plana, tipo de poques pretensions, etcètera, etcètera.

5.^t Un jove moreno, ab el seu corresponent nas, semiprocurador, mirada riallera, orador de tres o quatre idees, presumit fins al cap d'allà, pretensions exagerades, bondat forcosa, tipo de *galet*, etcètera, etcètera.

6.e Un propietari que viu al parc, místic, ros, petit y escanyolit, camina adormit, es honorat, circumspecte, simètric, timorat, religiós, no fa pecats, no escup, auxilia als pobres tal com li sembla, es molt estimat de la seva dóna, etcètera, etcètera.

7.e Un de La Pinya, ab xeixanta y tants anys d'experiència, enredaire fins al cap d'allà, trapassar com ell mateix, maniós fins a la mort, carlí sense discussions, aimant del *jipi-japa*, conferenciant de l'hospici, etcètera, etcètera.

8.e Un fill de Begudá, ab veu de femella, artista de cementiri, gran cassador de perdus, orador de fonda, xerraire més que'l vi, covard més que una guilla y gran devot de les ànimes, que per aixó sempre les fa ben llargues de brassos.

9.e Un de Bianya, descendent de grans propietaris, nacionalista d'*El Deber* y catalanista de pa sucab oli.

10.e Un font-calenta, de cap atolondrat, vista fosca, aire una mica menos que marcial, gran crític de teatre, escriptor desde'l fonament d'*El Deber* fins a la teulada d'*El Fluvia*, desgraciat en amors, afortunat en negocis, místic furiós, católic fins a Roma y catalanista fins a ca'n Más.

11.e Un barba-roig, gran aficionat als cargols, aimant de la carn tendra, herbolari com ell mateix, gran amic dels pots de vora marina y congressista d'*El Deber*.

Aquí tenen la ressenya d'aquells onze catalanistes de les arts, les ciències y les lletres. EL FLUVIOL prega que'ls tinguin en consideració, en cas de que quedin absolts com es molt probable.

EL FLUVIOL, marxant sempre de dret, ab la bondat que'l caracteriza y la reputació que li es reconeguda—si no es per la premsa local, es per la premsa estrangera,—en menos de dos segons y complint com a cavaller, donaria per acabat el judici, diguent-loshi lo següent: